

בפני:	השופטת הדסה אסיף	בית משפט השלום חדרה
בעניין:	ברנש אילן	א 01/004523

התובע

- גג ד -

עירית חדרה

הנתבעת

לפקק-דיי במחוזי (2005-04-28); עא 04/2146 אילן ברנס נ' עירית חדרה שופטים; גדרון גינה, שושנה שטבוב, ברוח בר-זון, ע"ד; יעל סמנואל, מרגלית הרפז, אריאל ארמנוביין

להחלשה בעלייה (2005-09-05); רעא 50/4595 עירית חדרה נ' אילן ברנס שופטיש; עדנה ארבל, ע"ד; אריאל ארמנוביין

לסיכום בטعنות (2009-01-24); תא 01/4523 אילן ברנס - ק"ב ע"ר יעל סמנואלי עירית חדרה שופטים; ה. אסיף, ע"ד; יעל סמנואל

חקיקה שאוכרה:

חוק התכנון והבנייה, תשכ"ה-1965: סע' 78, 85, 86, 87, 88, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 97, 99, 99, 98 (א)(1), 101, 102, 103, 104, 105, 106, 107, 108, 109, 110, 111, 112, 113, 114, 115, 116, 117, 118, 119

החלטה

--- סוף עמוד 1 ---

בתיק זה ניתן פסק דין ביום 27.11.03.

על פסק הדין הוגש ערעור, וביום 28.4.05 ניתן פסק דין בערעור ובעקבותיו הוחזר התקיק לביהם"ש כאן על מנת לדון בשאלת אחת והיא אם התוכנית חד/17 פוגעת בערכם של אחזוי הבניה הנוספים עפ"י התוכנית המשבילה או מונעת הפקט כל תועלתמנה, והכל לתאריך הסכם המכרך שבין המערער לكونה.

bihem"sh של הערעור קבוע בפסק דין כי הוא מותיר לשיקול דעתו אם יש צורך לשם ראיות נוספת לצורך שאלה זו. לפיכך זימנתי את הצדדים לדין שנקבע ליום 22.9.05 על מנת לשם ראיות נוספות בשאלת אם יש צורך לשם ראיות נוספות.

התובע השאיר עניין זה לשיקול דעתו שלbihem"sh ואילו הנתבעת טענה כי אין צורך לשם ראיות נוספת מאחר ושני הצדדים התייחסו לשאלת בהרחבת בסיכוןיהם עברו לממן פסק הדין נשוא הערעור.

לאחר שענייתי בתשומת לב בסיכון הצדדים שהוגשו שם אני סבורה שאכן אין צורך בשמייעת ראיות נוספת שכן הצדדים התייחסו לשאלת זו בסיכוןיהם, אלא שהיא לאណונה בפסק הדין מהותר שפסק הדין ניתן על סמך טיעונים אחרים של הצדדים.

כאמור, השאלה שיש להזכיר בה בעת היא האם לתוכנית חד/17 יש השפעה על אחזוי הבניה הנוספים עפ"י התוכנית המשבילה.

מדובר בתוכנית שלא הופקדה, לא במועד שבו נחתם הסכם המכרך בין המערער לكونה, ולמעשה גם לא במועד שבו נשמעו הראיות בפניי (ראה עדותו של המומחה, מר דגני, שהעיד מטעם הנתבעת, בעמ' 25 ש' 8).

התובע טען בסיכוןיו כי בנסיבות האלה אין לתת לתוכנית זו משקל כלשהו.

הנתבעת לעומת זאת טענה כי התוכנית, אף שלא הופקדה, עומדת לעיני הוועדה בבואה לשקלל אם לתת יותר בניה.

לפיכך, כך טענה הנתבעת, יש לבחון את הוראות התוכנית הזאת, למרות שלא הופקדה.

--- סוף עמוד 2 ---

בנוסף לכך זו שבן התובע ננתבעת אני מעדיפה את עמדת התובע.

בהתאם לפסה"ד של ביהמ"ש המחויזי בערעור, לא יכולה עוד להיות מחלוקת על כך שהתוכנית שפטית לא כללו בטופס האינפורמציה שקיבל התובע (התוכנית המשביחה), הוסיפה אחוזי בניה לנכס.

לא יכולה גם להיות מחלוקת על כך שכטוצאה מאחוזי הבניה חללו עליה או היה צריך לעלות שווי המקrukין, ובית המשפט של העירור אף קבע את הפיזוי המגיע לתובע כטוצאה לכך.

כל שצורך לבדוק בעת הוא אם תוכנית חד/719 פוגעת בערכם של אחוזי הבניה או מונעת הפקות תועלות כלשיי מהתוכנית המשביחה.

מהחר שתוכנית חד/719 כלל לא הופקדה, לא במועד שבו נמסר טופס האינפורמציה לתובע, לא במועד שבו נחתם הסכם המכבר, ואף לא במועד שבו נשמעו הראיות בפני – אני סבורה כי לא ניתן ליחס לה משקל כלשהו או השפעה כלשיי על התוכנית המשביחה.

Monk התכננו והבניהם תשכ"ה – 1965 קובע הליך מפורט שעינינו אישור תוכניות (סעיפים 85 – 91 לחוק).

הפקדת תוכנית היא שלב בסיסי וראשוני בדרך לאישור תוכנית.

למעשה הפקדת התוכנית היא השלב הראשון בדרך זו.

לא הפקדת התוכנית לא מתחילה הליך אישור ומכאן שכבר עוד לא הופקדה התוכנית אין לה מעמד סטטוטורי כלשהו.

סעיף 97(א)(1) לחוק מתייחס למצב שבו הופקדה תוכנית אך טרם ניתן לה תוקף.

--- סוף עמוד 3 ---

במקרה זה, קובע חסעיף, כי לא ניתן יותר שלא בהתאם לתוכנית המופקדת אלא באישור הוועדה המקומית.

מלשונו של סעיף זה ניתן ללמידה כי כל עוד לא הופקדה התוכנית אין כל הגבלה על מתן היתר, גם שלא בהתאם לתוכנית. במילits אחריות הימנעוה של ועדת מלתת היתר על סמך תוכנית שטרם הופקדה, אינה מעוגנת בחוק ולא ברור כלל כיצד יכולה ועודה להימנע מלתת היתר על סמך תוכנית כזו, ובפרט כאשר הביבה ראיות לכך שהוטלו תנאים לפי ס' 87 לחוק (ואף לא טענה כי הוטלו תנאים כאמור).

לכן יש להוסיף את העובדה ששמי התובע, שביקש לעיין בתוכנית, אף לא קיבל עותק ממנה לעיונו (ראה עדות השמאית בעניין זה בעמ' 7 שורה 26, עדות שלא נסתירה).

לא רק ששמי התובע לא קיבל את התוכנית לעיונו, ולא נמסר לו מידע לנכיה, אלא שאף נמסר לו בעירייה כי הסירוב למסור את המידע הזה מקורו בכך שהתוכנית טרם הופקדה ולפיכך אין לה כל מעמד.

שמי התובע חוזר בעדותו מס' פעמים על הקביעה לפיה כל עוד לא הופקדה התוכנית אין לה מעמד כלשהו ועוזתו זו לא נסתירה בעדות השמאית מטעם הננתבעת.

שמי הננתבע טען אומנם בעדותו, ובחותמת הדעת שהגיש, כי לאור תוכנית חד/719 לא היה ניתן לקבל היתר בניה למימוש אחוזי הבניה עפ"י התוכנית המשביחה, אבל עדותו בעניין זה הייתה מסתפתلة.

כך למשל כאשר נשאל מה התב"ע שקובעת כל עוד אין תב"ע חדשה, השיב תשובה מותחנת לפיה: "יש מכלול תוכניות. יש לי את הניסיון המוצע שלי בשbill להציג לך את זה הח משמי ומעבר לזה התייעצתי בלשכת מהנדס העיר, לא זכור לי בדיקות עם מי. הוא אמר לי שאי אפשר לאשר את זה" (עמ' 23 שורה 21 ואילך).

לא רק שגראה בעליל כי שמי הננתבע נמנע מהשיפוט תשובה ברורה לשאלת, אלא שניסינו להסתמך על התייעצות עולם כלשיי מעורער עוד יותר את עדותו בהקשר זה.

שמי הננתבע התחמק באופן ברור מציין עם מי בדיקת התיעץ לצורך קבלת התשובה והמשיך להתחמק גם כששב ונשאל בעניין זה (ראה בעמ' 23 שורה 28 ואילך).

בנסיבות אלה לא ניתן לסתמך על עדותו של שמי הננתבע בהקשר זה, ואני מעדיפה עליה את עדות שמי התובע שהheid כי כל עוד לא הופקדה התוכנית אין לה כל תוקף או מעמד לעניין מתן היתר בניה.

--- סוף עמוד 4 ---

مكان – שלא ניתן לקבוע כי תוכנית חד/179 מונעת קבלת היתרי בניה למימוש אחזוי הבניה עפ"י התוכנית המשבילה. יותר לכך, גם שמא הנטבעה הודה כי למעשה לא ניתן לקבוע חד משמעית כי תוכנית חד/179 פוגעת בזכויות, לאחר שגם אם היא יוצרת הגבלות על בניה בחלוקת זכויות הבעלים נשמרות, והם מקבלים זכויות במתחם אחר.

מכאן כי אף לו היה לתוכנית חד/179 מעמד כלשהו, ואני סבורה שאין לה, הרי שלא הוכח ע"י הנטבעה כי היא מונעת הפסק תועלת כלשהו מהתוכנית המשבילה.

במילים אחרות גם לו צריך היה להסיק מהתוכנית חד/179 הגבלה כלשהו על אפשרויות הבניה בחלוקת התובע, עדין על הנטבעה להוכיח כי התובע לא היה מקבל פיצוי על הגבלה זו באמצעות קבלת זכויות במתחם אחר שבתוכנית. הנטבעת לא הוכיחה זאת.

אני קובעת איפוא כי לא ניתן לייחס לתוכנית חד/179 השלכה כלשהו על מחיר המגרש או על ערכט של אחזוי הבניה עפ"י התוכנית המשבילה.

לפיכך, ועפ"י פסח"ד של ביהם"ש המחויז על הנטבעה לשלם לתובע את הסכום של \$20,000 בשוויים שקלים למועד פסח"ד שם (28/4/05).

בהתאם לבקשתה של אליה הנעה אני קובעת גם כי על הנטבעה לשלם לתובע הוצאות ושכ"טעו"ד בסכום כולל של 20,000 ש"ן ומע"מ.

בקביעת סכום זה לऋתי בחשבון מחד את העבודה שהסכום שנפק לטובת התובע נموך באופן משמעותי מסכום התביעה ומайдך את העבודה שהቶבע זוכה עפ"י תוצאה זו, אם גם באופן חלקי, גם בתיק העיקרי וכן בעדרור שהגיש.

המציאות מעכיר עותק מהחלטה זו לצדים,

--- סוף עמוד 5 ---

גינתה היום י"א בחשוון, תשס"ו (13 בנובמבר 2005) בהדר.

הDSA אס"ף 01-4523-54678313

הDSA אס"ף, שופטת

בת.ב.

נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה

--- סוף עמוד 6 ---